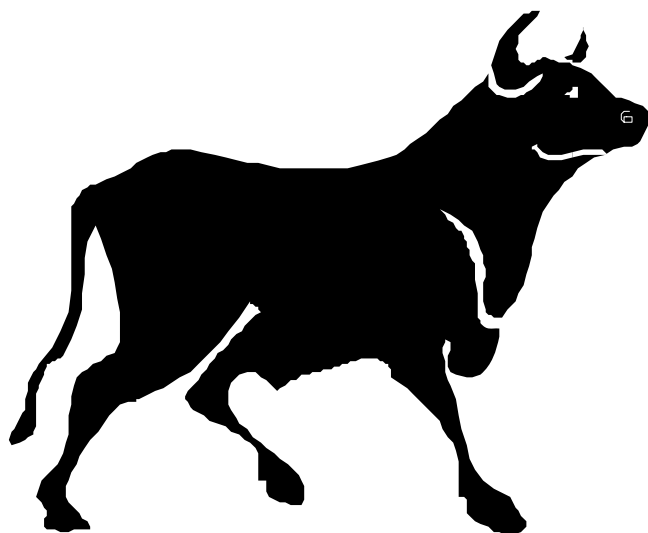

MATURA 2006

*Komentarz do zadań
z języka hiszpańskiego*

Opracowano w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej
z wykorzystaniem materiałów otrzymanych z okręgowych komisji egzaminacyjnych

WSTĘP

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych z dnia 7 września 2004 roku z późniejszymi zmianami, język obcy nowożytny, wybrany przez zdającego z listy zamieszczonej w rozporządzeniu, był jednym z przedmiotów obowiązkowych zdawanych na egzaminie maturalnym. Zdający mógł, jako przedmiot dodatkowy, zdawać drugi język obcy wybrany z tej listy, inny niż język wybrany jako przedmiot obowiązkowy.

Egzamin maturalny z języka obcego nowożytnego, zarówno zdawany jako przedmiot obowiązkowy, jak i przedmiot dodatkowy, składał się z części ustnej i pisemnej. Ze względu na dużą liczbę zadań zamkniętych zdecydowano się na wprowadzenie trzech równoległych wersji arkuszy egzaminacyjnych z najliczniej wybieranych języków obcych.

Język obcy nowożytny wybrany jako przedmiot obowiązkowy mógł być zdawany na poziomie podstawowym lub rozszerzonym. W części pisemnej wszyscy zdający przystępowali do poziomu podstawowego (arkusz I), a następnie zdający, którzy zadeklarowali zdawanie poziomu rozszerzonego rozwiązywali dodatkowe arkusze (arkusz II i III). W części ustnej zdający przystępowali do egzaminu na jednym poziomie, podstawowym lub rozszerzonym. Zdający nie byli zobowiązani do zdawania egzaminu pisemnego i egzaminu ustnego z języka obcego nowożytnego na tym samym poziomie.

Maturzyści, którzy wybrali język obcy nowożytny jako przedmiot dodatkowy, zdawali egzamin na poziomie rozszerzonym. W części pierwszej rozwiązywali oni arkusz I dla poziomu podstawowego, a w części drugiej arkusze II i III dla poziomu rozszerzonego. Arkusze egzaminacyjne z języka obcego zdawanego jako przedmiot obowiązkowy i jako przedmiot dodatkowy były takie same. Egzamin ustny z języka obcego nowożytnego wybranego jako przedmiot dodatkowy zdawany był na poziomie rozszerzonym.

OPIS ARKUSZY EGZAMINACYJNYCH

Arkusze egzaminacyjne dostępne są na stronie internetowej CKE www.cke.edu.pl

Arkusz I – Poziom podstawowy

Arkusz pierwszy (czas trwania 120 minut) obejmował trzy części: rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego oraz wypowiedź pisemną.

Część pierwsza - **Rozumienie ze słuchu** - trwała ok. 20 minut i składała się z trzech zadań zamkniętych opartych na różnorodnych tekstach, nagranych przez rodzimych użytkowników języka hiszpańskiego. Na płycie, na której każdy tekst został nagrany dwukrotnie, przewidziane były przerwy na zapoznanie się z zadaniem, rozwiązanie go i przeniesienie rozwiązania na kartę odpowiedzi. Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł uzyskać 15 punktów, co stanowiło 30% wszystkich możliwych do zdobycia punktów na poziomie podstawowym.

Zadanie 1. (6 pkt) dotyczyło trzech tematów: „Żywnie”, „Zakupy i usługi”, „Podróżowanie i turystyka”. Zadanie polegało na wysłuchaniu sześciu krótkich dialogów i określeniu miejsca, w którym się odbywają (np. w metrze, w sklepie, w barze). W zadaniu zastosowano technikę na dobieranie, przy czym dwa określenia miejsca podane zostały dodatkowo i nie pasowały do żadnego dialogu.

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

g – określenie kontekstu sytuacyjnego (miejsca)

Łatwość zadania: 0,94 – bardzo łatwe (od 0,88 do 0,98)

Komentarz: Zadanie okazało się najłatwiejszym w całym arkuszu I. Jego rozwiązanie wymagało od zdającego zrozumienia tylko ogólnego sensu każdej rozmowy, a nie szczegółowych informacji w niej zawartych. Ponadto słownictwo zastosowane w dialogach było dobrze znane uczniom z tzw. „sytuacji dnia codziennego”. Wśród zadań cząstkowych pewne trudności sprawiło zadanie **1.3.** (łatwość 0,88) – dialog w biurze informacji turystycznej. Kluczowym fragmentem nagrania było pytanie turysty o najtańsze w mieście miejsce zakwaterowania. Uczniowie, którzy zasugerowali się wyrażeniami *habitaciones libres (wolne pokoje)* czy *están muy bien de precio (są w przystępnej cenie)* zrozumieli, że dialog odbywa się w hotelu i wskazali odpowiedź błędną.

Zadanie 2. (5 pkt) składało się z pięciu zadań cząstkowych i dotyczyło przede wszystkim tematu „Sport”, choć zawierało też elementy tematów „Zdrowie” i „Świat przyrody”. Na podstawie wysłuchanego wywiadu z hiszpańskim himalaistą Carlosem Pauner zdający mieli wybrać zakończenia zdań zgodne z jego treścią (technika wielokrotnego wyboru).

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

a – określenie głównej myśli tekstu

c - stwierdzenie, czy tekst zawiera określone informacje

d – wyselekcjonowanie informacji

Łatwość zadania: 0,69 – umiarkowanie trudne (od 0,37 do 0,83)

Komentarz: Główna trudność w rozwiązaniu tego zadania polegała na tym, że w dystraktorach każdego zadania cząstkowego wykorzystane zostały informacje z tekstu, użyte w nowym kontekście. Chcąc więc prawidłowo rozwiązać dane zadanie cząstkowe należało uważnie wysłuchać całego tekstu od początku do końca, a nie koncentrować się tylko na jednym fragmencie nagrania. Najlepszym przykładem jest zadanie cząstkowe **2.5.** (łatwość – 0,37), które okazało się najtrudniejszym dla zdających. Prawidłową odpowiedzią było zdanie oznaczone literą **C:** *Carlos Pauner es un alpinista con mucha experiencia.* Do takiego wniosku prowadziły różne wypowiedzi Carlosa, w których wspominał min. o swoich przygotowaniach do wspinaczek, o planach na najbliższą przyszłość, o znaczeniu uprawianej dyscypliny sportu w jego życiu. Tymczasem zdający zasugerowali się wyrażeniami występującymi w tekście i w dystraktorach takimi, jak *subir al Everest, proyectos, corre* i w konsekwencji wskazali nieprawidłowe odpowiedzi.

Zadanie 3. (4 pkt) składało się z czterech zadań cząstkowych i dotyczyło tematów „Człowiek” i „Dom” z uwzględnieniem elementów wiedzy o zwyczajach w Hiszpanii. Oparte było na tekście narracyjnym, zawierającym informacje o oryginalnej książce telefonicznej, w której abonenci figurowali pod znanymi sobie przydomkami. Zdający mieli określić, które z podanych zdań były zgodne z treścią tekstu, a które nie (technika prawda/fałsz).

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

c – stwierdzenie, czy tekst zawiera określone informacje

e – określenie intencji autora lub nadawcy tekstu

Łatwość zadania: 0,81 – łatwe (od 0,65 do 0,89)

Komentarz: Zdający nie mieli problemów ze stwierdzeniem, czy tekst zawiera określone informacje. Trudniejszym zadaniem okazało się natomiast określenie intencji nadawcy tekstu: czy krytykuje on pomysł nowej książki telefonicznej, czy nie (zadanie cząstkowe 3.4. – łatwość 0,65). W tym wypadku wskazanie prawidłowej odpowiedzi wymagało od zdającego większych umiejętności językowych niż tylko zrozumienie poszczególnych elementów tekstu.

Część druga - **Rozumienie tekstu czytanego** - składała się z trzech różnorodnych tekstów oraz zadań zamkniętych sprawdzających ich rozumienie. Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł otrzymać 20 punktów, co stanowiło 40% wszystkich możliwych do uzyskania punktów na poziomie podstawowym.

Zadanie 4. (6 pkt) składało się z sześciu zadań cząstkowych opartych na małych formach literackich (rymowane zagadki), które dotyczyły czterech tematów: „Człowiek”, „Dom”, „Żywienie” oraz „Podróżowanie i turystyka”. Zadaniem zdającego było uzupełnienie treści każdej zagadki brakującym fragmentem oznaczonym odpowiednią literą. Jeden fragment podany został dodatkowo. W zadaniu zastosowano technikę na dobieranie.

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 2) Rozumienie tekstu czytanego

f – rozpoznawanie związków między poszczególnymi częściami tekstu

Łatwość zadania: 0,75 – łatwe (od 0,65 do 0,86)

Komentarz: Zadanie to było ciekawe, ponieważ zawierało w sobie elementy zabawy językowej, przede wszystkim grę skojarzeń. W rozwiązaniu tego zadania zdający mogli też wykorzystać znajomość zasad gramatycznych. Jedynym zadaniem cząstkowym, które okazało się dla zdających umiarkowanie trudne było zadanie 4.5. (łatwość – 0,65). Trudność mogło sprawić w tym wypadku zrozumienie wyrażenia *sacar pasaje* oraz daleka gra skojarzeń między słowem *el sello* i *me mojan la espalda*.

Zadanie 5. (7 pkt) składało się z siedmiu zadań cząstkowych i oparte było na tekście informacyjnym dotyczącym różnych imprez kulturalnych organizowanych latem w Hiszpanii. Zrozumienie tekstu wymagało od zdającego znajomości słownictwa z zakresu tematycznego „Kultura”. W zadaniu zastosowano technikę na dobieranie: zdający miał przyporządkować każdej imprezie kulturalnej zainteresowaną nią osobę.

<p>Sprawdzane umiejętności: Standard II – 2) Rozumienie tekstu czytanego c - stwierdzenie, czy tekst zawiera określone informacje d – wyselekcjonowanie informacji</p>
<p>Łatwość zadania: 0,72 – łatwe (od 0,56 do 0,89)</p>
<p>Komentarz: Rozwiązanie tego zadania wymagało od zdającego uważnej lektury, każda bowiem informacja o odbywającej się imprezie kulturalnej obfitowała w szczegóły dotyczące rodzajów muzyki, przeglądów filmowych i teatralnych, koncertów, projekcji audiowizualnych itp. Najtrudniejszym zadaniem cząstkowym okazało się dla zdających zadanie 5.1. (łatwość – 0,56), które wymagało skojarzenia słowa <i>jazz</i> z wyrażeniem <i>la música improvisada</i>.</p>

Zadanie 6. (7 pkt) składało się z siedmiu zadań cząstkowych, które sprawdzały rozumienie tekstu dotyczącego tematu „Zdrowie” z elementami tematyki „Świat przyrody”. Tekst informował o jedynym w swoim rodzaju parku wodnym na Teneryfie, w którym oferuje się zajęcia rehabilitacyjne z udziałem delfinów. Tekst zawierał wiele szczegółów dotyczących przebiegu i rezultatów terapii, rodzajów zabiegów i ich harmonogramu. W zadaniu zastosowano technikę wielokrotnego wyboru: uczeń miał zaznaczyć zakończenia zdań zgodne z treścią przeczytanego tekstu.

<p>Sprawdzane umiejętności: Standard II – 2) Rozumienie tekstu czytanego b – określenie głównej myśli poszczególnych części tekstu d – wyselekcjonowanie informacji e – określenie intencji autora</p>
<p>Łatwość zadania: 0,77 – łatwe (od 0,62 do 0,84)</p>
<p>Komentarz: Zdający nie mieli problemów z wyselekcjonowaniem informacji i z określeniem intencji autora. Najtrudniejszym okazało się dla nich natomiast zadanie cząstkowe 6.2. (łatwość – 0,62), które sprawdzało umiejętność określenia głównej myśli fragmentu tekstu, zawierającego wypowiedź dyrektora Aquaparku. José Luis Barbero zapewniał, że wszystkie terapie z wykorzystaniem zwierząt są godne polecenia i dają takie same rezultaty. Różnica polega tylko na tym, że „delfinoterapia” jest przyjemniejsza od innych, bo zajęcia rehabilitacyjne odbywają się w wodzie, a delfiny są bardzo towarzyskie.</p>

Część trzecia - **Wypowiedź pisemna** - składała się z dwóch zadań, w których zdający miał wykazać się umiejętnością napisania dwóch tekstów użytkowych: pocztówki i listu prywatnego. Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł uzyskać 15 punktów, co stanowiło 30% wszystkich możliwych do zdobycia punktów na poziomie podstawowym.

W **zadaniu 7. (5 pkt)** zadaniem zdającego było napisanie pocztówki z wakacji do kolegi/koleżanki z Hiszpanii. Realizacja tego zadania wymagała od zdającego wykazania się znajomością słownictwa z zakresu tematycznego „Podróżowanie i turystyka”. W treści pocztówki wymagana była realizacja następujących punktów:

Poinformuj kolegę/koleżankę:

- gdzie obecnie przebywasz
- jak długo zamierzasz tam pozostać
- w jaki sposób spędzasz swój wolny czas
- jakie są twoje dalsze plany wakacyjne.

W zadaniu tym nie był przewidziany limit słów. Nie była też oceniana forma wypowiedzi. Zdający otrzymywał po 1 punkcie za przekazanie każdej zawartej w poleceniu informacji oraz 1 punkt za poprawność językową, jeśli ilość błędów nie przekraczała 25% użytych w wypowiedzi wyrazów.

<p>Sprawdzane umiejętności: Standard I – Wiedza 1 – znajomość prostych struktur leks.- gram. umożliwiających formułowanie wypowiedzi na podany temat (tematyka wypowiedzi: „Podróżowanie i turystyka”). 2b – znajomość zasad konstruowania wypowiedzi pisemnej w określonej formie (pocztówka) Standard III – 2) Tworzenie wypowiedzi pisemnej a – opisywanie ludzi, przedmiotów, miejsc itd. e – poprawne stosowanie środków leks. – gram. adekwatnie do ich funkcji Standard IV - 2) reagowanie językowe w zakresie pisania b – uzyskiwanie/udzielanie informacji/wyjaśnień c – poprawne stosowanie środków językowych adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej Standard V – 2) Przetwarzanie tekstu w zakresie pisania, w tym relacjonowania, przetwarzania i i przekazywania tekstów przeczytanych w języku polskim</p>	
<p>Łatwość zadania: 0,92 – bardzo łatwe Treść – od 0,86 do 0,97 Poprawność językowa – 0,90</p>	
Typowe poprawne odpowiedzi zdających	Najczęściej powtarzające się błędy
<p><i>Ahora estoy en Rimini en Italia. Estoy de vacaciones en la costa, en Blanes.</i></p>	<p>Zakłócenie komunikacji przez użycie niewłaściwego czasownika: <i>Vivo en una ciudad.</i> Brak wskazania miejsca pobytu: <i>Estoy con un grupo de amigos. Estoy de vacaciones.</i></p>
<p><i>Voy a quedarme aquí hasta la semana que viene. Estaré aquí hasta agosto.</i></p>	<p>Zakłócenie komunikacji przez niewłaściwe użycie struktur gram.-leksyk.: <i>Volveré a mi casa hace dos semanas. Estoy aquí mucho tiempo.</i> Brak precyzyjnego określenia czasu pobytu: <i>No sé cuánto tiempo voy a estar aquí.</i></p>
<p><i>Tomo el sol y nado en el mar. Por las noches bailo en las discotecas. Paso el tiempo libre leyendo libros y jugando al tenis.</i></p>	<p>Brak informacji o sposobie spędzania czasu wolnego: <i>No hago nada. He conocido a un chico. Duermo todos los días.</i></p>

<p><i>Cuando vuelva a Polonia, iré al campo con mi familia.</i> <i>Después quiero visitar la capital de España, Madrid.</i> <i>En julio pienso hacer un viaje a Granada.</i></p>	<p>Brak precyzyjnego określenia planów wakacyjnych: <i>No sé todavía qué voy a hacer.</i> Podanie informacji o terminie powrotu: <i>Vuelvo a casa este fin de semana.</i> Poinformowanie o planach życiowych, a nie wakacyjnych: <i>Quiero estudiar en la universidad.</i></p>
<p>Komentarz: Zadanie to okazało się jednym z najłatwiejszych w arkuszu (drugie pod względem łatwości). Zdający nie mieli problemów z przekazaniem informacji podanych w poleceniu w języku polskim. Uwagę zwraca wysoki wskaźnik łatwości dla poprawności językowej, co świadczy o opanowaniu przez zdających podstawowych struktur leksykalno-gramatycznych niezbędnych do wykonania tego zadania. Warto podkreślić, że umiejętność pisania pocztówki w języku obcym jest szczególnie przydatna w rzeczywistych kontaktach interpersonalnych.</p>	

Zadanie 8. (10 pkt) wymagało napisania listu prywatnego do kolegi (koleżanki) z Hiszpanii, który uległ wypadkowi i odwołał swój przyjazd do Polski. Zadanie wymagało od zdającego znajomości słownictwa z dwóch zakresów tematycznych: „Zdrowie” i „Życie rodzinne i towarzyskie – formy spędzania czasu wolnego”. Zgodnie z poleceniem zdający powinien:

- potwierdzić otrzymanie wiadomości i wyrazić żal z powodu wypadku kolegi,
- zapytać o samopoczucie i o okoliczności wypadku,
- pocieszyć kolegę i poradzić mu, jak może spędzić czas rekonwalescencji,
- wyrazić nadzieję na jego przyjazd w późniejszym terminie i życzyć powrotu do zdrowia.

Za przekazanie wszystkich informacji zawartych w poleceniu zdający mógł uzyskać 4 punkty, za wypowiedzenie się w określonej formie z zachowaniem podanego limitu słów mógł otrzymać 2 punkty. Oceniana była również poprawność językowa (2 punkty) i bogactwo językowe (2 punkty).

Sprawdzane umiejętności:

Standard I – Wiedza

1 – znajomość prostych struktur leks.- gram. umożliwiających formułowanie wypowiedzi na podany temat (tematyka wypowiedzi: „Zdrowie” i „Życie rodzinne i towarzyskie – formy spędzania czasu wolnego”).

2b – znajomość zasad konstruowania wypowiedzi pisemnej w określonej formie (list prywatny)

Standard III – 2) Tworzenie wypowiedzi pisemnej

c – wyrażanie stanów emocjonalnych

d – przedstawianie i uzasadnianie własnych opinii

e – poprawne stosowanie środków leks. – gram. adekwatnie do ich funkcji

f – wypowiedzianie się w określonej formie z zachowaniem podanego limitu słów

Standard IV – 2) reagowanie językowe w zakresie pisania

a – wyrażanie stanów emocjonalnych, będących reakcją na informacje zawarte w przedstawionych tekstach

b – uzyskiwanie/udzielanie informacji/wyjaśnień

c – poprawne stosowanie środków językowych adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej

Standard V – 2) Przetwarzanie tekstu w zakresie pisania, w tym relacjonowania, przetwarzania i przekazywania tekstów przeczytanych w języku polskim

<p>Łatwość zadania: 0,79 – łatwe Treść – od 0,73 do 0,86 Forma – 0,85 Bogactwo językowe – 0,76 Poprawność językowa – 0,73</p>	
Typowe poprawne odpowiedzi zdających	Najczęściej powtarzające się błędy
<p><i>Acabo de recibir tu carta. Muchas gracias por tu carta. Ayer recibí tu carta.</i></p> <p><i>No puedo creer que hayas tenido un accidente. Lo siento mucho/¡Pobrecito!. Siento mucho por tu accidente. Estoy muy preocupada por el accidente que has tenido.</i></p>	<p>Zakłócenie komunikacji przez błędy leksykalne: <i>He recibido tu letra.</i> Przekazanie informacji niezgodnej z poleceniem: <i>Me han llamado tus padres.</i></p> <p>Wyrażenie żalu z powodu odwołania przyjazdu do Polski, a nie z powodu wypadku: <i>Me dices que no vas a llegar a Polonia. ¡Qué pena!</i> <i>Siento mucho no poder verte.</i> Brak wyrażenia żalu: <i>Me dices que no te encuentras bien.</i></p>
<p><i>¿Cómo estás ahora? ¿Estás mejor? ¿Te duele mucho? Me gustaría saber cómo estás ahora.</i></p> <p><i>¿Qué pasó? ¿Cómo te lo hiciste? ¿Fue muy grave el accidente? Tienes que contarme qué pasó exactamente.</i></p>	<p>Użycie zwrotów grzecznościowych rozpoczynających list do zapytania o stan zdrowia: <i>¡Hola! ¿Qué tal?</i> Stwierdzenie faktu zamiast zapytania o stan zdrowia: <i>Me imagino que te sientes mal.</i></p> <p>Zakłócenie komunikacji przez błędy leksykalno-gramatyczne: <i>¿Qué pasó el accidente? ¿Cómo se pasa un accidente? ¿Qué pasa?</i> Brak pytania o okoliczności wypadku: <i>Te caíste de la bicicleta. ¡Qué horror!</i></p>
<p><i>No te preocupes. No debes preocuparte. Estoy seguro que vas a mejorar pronto. Dentro de un mes ya estarás en forma.</i></p> <p><i>Como ahora vas a pasar unos días en el hospital podrías leer unos libros, jugar al ajedrez o dibujar. Ahora no puedes jugar al fútbol, pero siempre puedes jugar con el ordenador o ver una película.</i></p>	<p>Poinformowanie o podobnym doświadczeniu z własnego życia: <i>El año pasado yo también tuve una situación parecida.</i> Wyrażenie nadziei, że wypadek nie był groźny: <i>Espero que el accidente no haya sido grave.</i></p> <p>Pytanie o plany na czas rekonwalescencji: <i>¿Qué vas a hacer en tu tiempo libre?</i> Brak podania sposobów spędzania wolnego czasu: <i>Por fin puedes hacer lo que quieras. Estoy seguro que te visitarán muchos amigos.</i></p>
<p><i>Espero que vengas a Polonia en cuanto salgas del hospital. Estoy seguro que podrás venir a Polonia este año.</i></p>	<p>Brak wyrażenia nadziei: <i>Ven en octubre. Lláname para decirme cuándo vas a venir a Polonia.</i></p>

<p><i>¡Ojalá puedas venir el mes que viene!</i></p> <p><i>Te deseo mucha salud.</i> <i>¡Mejórate pronto!</i> <i>¡Que te sientas mejor lo más pronto posible!</i></p>	<p>Użycie zwrotów grzecznościowych kończących list: <i>Un saludo, Cuidate</i></p> <p>Zakłócenie komunikacji przez użycie polskiego zwrotu idiomatycznego przetłumaczonego na j. hiszpański: <i>Vuelve a salud</i></p>
<p>Komentarz: Napisanie listu prywatnego okazało się dla zdających zadaniem łatwym. Dobrze poradzi sobie z przekazaniem większości informacji podanych w poleceniu w języku polskim. Pewne trudności sprawiło zdającym wyrażenie życzenia powrotu do zdrowia. Najczęściej popełnianym błędem było dosłowne tłumaczenie z j. polskiego zwrotu <i>wracaj do zdrowia</i> lub realizowanie tego polecenia przy użyciu standardowych zwrotów grzecznościowych umieszczanych na końcu listu, np. <i>Cuidate</i> lub <i>Un saludo</i> (tu słowo <i>saludo</i> było mylone ze słowem <i>salud</i>). Pewne problemy zdający mieli też z wyrażeniem żalu z powodu wypadku, któremu uległ kolega. Najczęściej popełnianym błędem było wyrażenie żalu z powodu odwołania przez kolegę przyjazdu do Polski.</p> <p>Najsłabiej opanowaną umiejętnością w tym zadaniu okazało się stosowanie struktur leksykalno – gramatycznych, głównie <i>modo subjuntivo</i> i czasów przeszłych.</p>	

Kryteria oceniania zadań otwartych różniły się od siebie w dość istotny sposób. W krótkiej formie użytkowej (zadanie 7.) najważniejszy był komunikatywny przekaz informacji określonych w poleceniu. W dłuższej formie użytkowej (zadanie 8.) oprócz przekazania informacji istotna była też forma listu. Większy nacisk położony był też na znajomość oraz poprawne stosowanie struktur leksykalno-gramatycznych.

Arkusze II i III – poziom rozszerzony.

Na poziomie rozszerzonym zdający rozwiązywali dwa arkusze: arkusz II, zawierający wyłącznie zadania zamknięte i arkusz III, zawierający wyłącznie zadania otwarte. Arkusz II (czas trwania: 70 minut) obejmował dwie części: **rozumienie ze słuchu** oraz **rozumienie tekstu czytanego i rozpoznawanie struktur leksykalno-gramatycznych**. Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł uzyskać maksymalnie 27 punktów, co stanowiło 54% wszystkich możliwych do zdobycia punktów na poziomie rozszerzonym. Arkusz III (czas trwania: 110 minut) także składał się z dwóch części: zadań sprawdzających umiejętność **stosowania struktur leksykalno-gramatycznych** oraz **wypowiedzi pisemnej**. Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł otrzymać maksymalnie 23 punkty, czyli 46% wszystkich możliwych do zdobycia punktów na poziomie rozszerzonym.

ARKUSZ II

Część pierwsza - **Rozumienie ze słuchu** - trwała ok. 25 minut i składała się z 3 zadań zamkniętych opartych na różnorodnych tekstach, nagranych przez rodzimych użytkowników języka hiszpańskiego. Na płycie, na której każdy tekst został nagrany dwukrotnie, przewidziane były przerwy na zapoznanie się z zadaniem, rozwiązanie go oraz przeniesienie rozwiązania na kartę odpowiedzi. Rozwiązanie tej części testu umożliwiało zdobycie 15 z 27 punktów, które zdający mógł uzyskać za rozwiązanie wszystkich zadań w Arkuszu II.

Zadanie 9. (7 pkt) polegało na wysłuchaniu siedmiu wiadomości radiowych informujących o nowatorskich rozwiązaniach technicznych i najnowszych odkryciach naukowych (zakres tematyczny „Nauka, technika” i „Świat przyrody”), a następnie przyporządkowaniu im odpowiednich tytułów, przy czym dwa tytuły podane zostały dodatkowo i nie pasowały do żadnego komunikatu. W zadaniu zastosowano technikę na dobieranie.

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

a – określenie głównej myśli tekstu

Łatwość zadania: 0,64 – umiarkowanie trudne (od 0,22 do 0,83)

Komentarz: Najtrudniejszym dla zdających okazało się zadanie cząstkowe **9.3**. Poprawne wykonanie tego zadania wymagało zrozumienia kilku kluczowych wyrażen, związanych ze zwyczajem grzebania zmarłych: *ataúdes*, *lápidas*, *nichos* i *féretros*. Dodatkową trudność stanowiło użycie słownictwa związanego z energią słoneczną zarówno w nagraniu, jak i w dystraktorze **E**: zdający nie rozumiejący słów kluczowych mogli skojarzyć wyrażenia *placas solares*, *energía solar*, *luz*, *iluminar* z tytułem *El Sol: una estrella vital con luz propia*. Nie mieli natomiast problemów z zadaniem cząstkowym **9.6.**, które dotyczyło zainstalowania w ścianach budynków niewidocznych głośników. Zastosowane słownictwo było zdającym dobrze znane, np. *un altavoz*, *el invento*, *la vibración*, *las paredes*, *el techo* itp.

Zadanie 10. (4 pkt) dotyczyło zakresów tematycznych „Praca” oraz „Państwo i społeczeństwo – gospodarka”. Po wysłuchaniu tekstu narracyjnego o tym, jak będzie kształtować się w przyszłości rynek pracy, jakie zawody będą stopniowo zanikać, a jakie staną się szczególnie modne i pożądane, zdający mieli wybrać zakończenia zdań zgodne z jego treścią (technika wielokrotnego wyboru).

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

d – wyselekcjonowanie informacji

e – określenie intencji autora lub nadawcy tekstu

Łatwość zadania: 0,78 – łatwe (od 0,72 do 0,86)

Komentarz: Rozwiązanie tego zadania nie przedstawiało dla zdających większych kłopotów, ponieważ poruszane w tekście problemy są dobrze znane młodym ludziom, a do zrozumienia tekstu wystarczyła znajomość języka na poziomie średnio zaawansowanym. Najtrudniejszym spośród czterech zadań cząstkowych okazało się zadanie **10.4.**, w którym zdający mieli określić intencje autora.

Zadanie 11. (4 pkt) dotyczyło zakresów tematycznych „Człowiek – wygląd zewnętrzny” i „Zdrowie”. Zadaniem zdającego było wysłuchanie tekstu narracyjnego o rosnącej popularności operacji plastycznych, a następnie określenie, które z podanych zdań były zgodne z treścią tekstu, które nie, a które w ogóle nie dotyczyły tekstu (technika prawda/fałsz).

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 1) Rozumienie ze słuchu

c - stwierdzenie, czy tekst zawiera określone informacje

d – wyselekcjonowanie informacji

Łatwość zadania: 0,73 – łatwe (od 0,51 do 0,86)

Komentarz: Spośród czterech zadań cząstkowych jedno (**11.3.**) okazało się umiarkowanie trudne. Zdający mieli zdecydować, czy prawdziwym jest twierdzenie, że większość osób poddających się operacjom plastycznym twarzy to nastolatki. Rozwiązanie tego zadania wymagało od zdającego dużej koncentracji uwagi oraz umiejętności wyselekcjonowania potrzebnych informacji z fragmentu obfitującego w szczegóły: zawierał on dane dotyczące grup wiekowych kobiet w powiązaniu z różnymi rodzajami zabiegów plastycznych.

Część druga - **Rozumienie tekstu czytanego i rozpoznawanie struktur leksykalno-gramatycznych**- składała się z 2 zadań opartych na różnorodnych tekstach. Zadania te badały różne umiejętności w zakresie odbioru tekstu czytanego (rozpoznawania związków między poszczególnymi częściami tekstu i rozpoznawania struktur leksykalno-gramatycznych w podanym kontekście). Za rozwiązanie tej części testu zdający mógł uzyskać maksymalnie 12 punktów.

Zadanie 12. (8 pkt) oparte było na tekście publicystycznym z zakresu tematycznego „Kultura – twórcy i ich dzieła”. Był to wywiad ze znanym hiszpańskim pisarzem Gonzalo Rojasem, zdobywcą prestiżowej nagrody literackiej im. Cervantesa. Zadanie polegało na dopasowaniu do podanych pytań odpowiedzi pisarza tak, aby uzyskać logiczny tekst. Jedna odpowiedź nie pasowała do żadnego pytania. W zadaniu zastosowano technikę na dobieranie.

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 2) Rozumienie tekstu czytanego

b – określenie głównej myśli poszczególnych części tekstu

f - rozpoznawanie związków między poszczególnymi częściami tekstu

Łatwość zadania: 0,64 – umiarkowanie trudne

Komentarz: Spośród ośmiu zadań cząstkowych najtrudniejszym okazało się zadanie **12.7.** (łatwość 0,14). Zdający, skoncentrowani na logice wypowiedzi, nie zwrócili uwagi na fakt, że pisarz, udzielając odpowiedzi na pytanie dziennikarza dotyczące jednej z jego ostatnich publikacji, nie dokonał analizy dzieła, jak należało tego oczekiwać, ale nawiązał do innej swojej pozycji o podobnej problematyce. W rozwiązaniu zadania pomocną mogła okazać się znajomość gramatyki: w dystraktorze **H**, najchętniej wybieranym przez uczniów, użycie form żeńskich (*no todas, me las censuraron, me las mutilaron*) w żaden sposób nie korespondowało z formami męskimi użytymi w pytaniu dziennikarza (*esos papeles, el texto*).

Najłatwiejszym dla zdających okazało się natomiast zadanie **12.1.** (łatwość 0,96), które dotyczyło znaczenia nagrody dla pisarza.

Zadanie 13. (4 pkt) zawierało tekst publicystyczny z zakresu tematycznego „Świat przyrody – zagrożenie i ochrona środowiska naturalnego” i polegało na uzupełnieniu ośmiu luk brakującymi wyrażeniami. Zadanie oparte było na technice wielokrotnego wyboru: spośród podanych form zdający miał wybrać właściwą, aby w efekcie otrzymać logiczny i poprawny gramatycznie tekst. Do wykonania tego zadania konieczna była znajomość systemu gramatycznego i leksyki na poziomie rozszerzonym. Za każdą poprawną odpowiedź zdający otrzymywał 0,5 punktu.

Sprawdzane umiejętności:

Standard II – 2) Rozumienie tekstu czytanego

j – rozpoznawanie różnorodnych struktur leks.– gram. w podanym kontekście

Łatwość zadania: 0,56 – umiarkowanie trudne

Komentarz: Spośród ośmiu zadań cząstkowych dwa (**13.1.**, **13.2.**) okazały się dla zdających trudne (łatwość 0,38 i 0,47) , jedno (**13.3.**) łatwe (łatwość 0,82), a pozostałe umiarkowanie trudne (łatwość od 0,51 do 0,61). To, co sprawiło zdającym największą trudność to wybór odpowiedniego zaimka w funkcji dopełnienia oraz wybór właściwego wyrazu spośród trzech podobnie brzmiących i zbliżonych znaczeniowo: *ventanal*, *ventana* i *ventanilla*. Najłatwiejszym okazało się natomiast zadanie sprawdzające umiejętność użycia przysłowka *tan*.

ARKUSZ III

Zadanie 14. (5 pkt) oparte było na tekście z zakresu tematycznego „Żywność – przygotowywanie potraw”. Zadanie polegało na uzupełnieniu dziesięciu luk brakującymi wyrazami tak, aby otrzymać logiczną i poprawną gramatycznie całość. Zadanie nie zawierało banku wyrazów: po zapoznaniu się z tekstem zdający sam miał zdecydować, jaki wyraz należy wpisać w lukę. Za każdą poprawną odpowiedź zdający otrzymywał 0,5 punktu.

Sprawdzane umiejętności:

Standard I – Wiedza

1 – znajomość różnorodnych struktur leks.-gram. umożliwiających formułowanie wypowiedzi poprawnych pod względem ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym na podany temat

Łatwość zadania: 0,34 – trudne

Komentarz: Było to najtrudniejsze zadanie na poziomie rozszerzonym. Cztery zadania cząstkowe (**14.3.**, **14.4.**, **14.9.**, **14.10.**) okazały się dla zdających bardzo trudne (łatwość od 0,07 do 0,09), trzy (**14.5.**, **14.6.**, **14.8.**) – trudne (łatwość od 0,21 do 0,49), dwa (**14.1.**, **14.7.**) – umiarkowanie trudne (łatwość 0,63 i 0,65) i jedno (**14.2.**) - łatwe (łatwość 0,70). Najwięcej problemów zdający mieli z uzupełnieniem związków frazeologicznych i wyrażen idiomatycznych takich, jak *hacer frente*, *vale por dos*, *a medida que*, *se tarda en*, *ha de*.

Zadanie 15. (18 pkt) - Wypowiedź pisemna – polegało na napisaniu tekstu o długości 200-250 słów na jeden z trzech tematów. Wybierając temat, zdający wybierał jednocześnie formę wypowiedzi podaną w poleceniu. Były to: rozprawka, opowiadanie i recenzja.

Tematy rozprawki i recenzji zgodne były z zakresami tematycznymi: „Państwo i

społeczeństwo” oraz „Szkoła – życie szkoły” i „Kultura”. W opowiadaniu, kończącym się słowami „Lepiej późno niż wcale”, zakres tematyczny był bardzo szeroki i dawał zdającemu możliwość użycia środków leksykalnych z dowolnego zakresu tematycznego.

1. Napisz **rozprawkę**, w której wyrazisz swoją opinię na temat: *La Europa Unida, ¿reto u oportunidad para tu generación?*
2. Napisz **opowiadanie**, które kończy się przysłowiem: *Más vale tarde que nunca.*
3. Napisz **recenzję** gazetki szkolnej.

Sprawdzane umiejętności:

Standard I – Wiedza

1 – znajomość różnorodnych struktur leks.-gram. umożliwiających formułowanie wypowiedzi poprawnych pod względem ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym na podany temat

2b – znajomość zasad konstruowania wypowiedzi pisemnej w określonej formie (rozprawka, opowiadanie, recenzja)

3 – znajomość realiów socjokulturowych danego obszaru językowego i Polski, z uwzględnieniem tematyki integracji europejskiej i kontekstu międzykulturowego

Standard III – 2) Tworzenie wypowiedzi pisemnej

a – opisywanie ludzi, przedmiotów, miejsc, zjawisk, czynności

b – relacjonowanie wydarzeń

d – przedstawianie i uzasadnianie opinii własnych i innych osób

e – poprawne stosowanie środków leks. – gram. adekwatnie do ich funkcji

f – wypowiadanie się w określonej formie z zachowaniem podanego limitu słów

Łatwość zadania: 0,71 – łatwe

Treść – 0,80 Kompozycja – 0,82 Bogactwo językowe – 0,67 Poprawność językowa – 0,56

Komentarz:

Opowiadanie było najczęściej wybieraną formą wypowiedzi pisemnej. Temat mógł wydawać się wielu zdającym bardzo atrakcyjny, ponieważ nie narzucał użycia słownictwa z określonego zakresu tematycznego i dawał możliwość dużej swobody twórczej, ale krył w sobie jednocześnie pułapki. Najczęściej popełnianym przez zdających błędem był luźny związek treści wypracowania ze zdaniem podanym w poleceniu, kończącym opowiadanie. Innym równie częstym błędem był brak proporcji między poszczególnymi częściami pracy (wstęp, rozwinięcie, zakończenie) oraz niezbyt szczegółowe przedstawianie wydarzenia głównego, co upodabniało opowiadanie do opisu.

Rozprawka była również chętnie wybierana przez zdających. Jej temat był bardzo bliski młodym ludziom, stojącym na progu dorosłego życia i dokonującym pierwszych ważnych wyborów. Temat aktualny, ciekawy, na pozór łatwy. Jednym z najczęściej popełnianych błędów w kryterium zgodności z tematem było przedstawienie szans (bądź zagrożeń) stworzonych w Zjednoczonej Europie dla wszystkich Polaków, a nie tylko dla młodego pokolenia. Ponadto zdający najczęściej ograniczali się do przedstawiania tylko argumentów „za”, podczas gdy forma rozprawki wymaga uwzględnienia również argumentów „przeciw”, chociażby w minimalnym zakresie.

W kryterium kompozycji najczęściej popełnianym błędem było niewłaściwe sformułowanie tezy lub jej brak.

Recenzja gazetki szkolnej była najrzadziej wybieranym tematem. W porównaniu z opowiadaniem i rozprawką ta forma wypowiedzi była najściślej podporządkowana rygorom kompozycyjnym i nie dawała możliwości wykazania się nieskrępowaną inwencją twórczą.

Należy wziąć pod uwagę również fakt, że nie wszyscy zdający mieli okazję zetknąć się z gazetką szkolną, która po prostu nie jest wydawana w szkole lub nie wzbudza większego zainteresowania uczniów. Trudno jest więc pisać o czymś, co zna się tylko ze słyszenia.

Wypowiedź pisemna oceniana była pod względem merytorycznym (treść), kompozycji i jakości języka (bogactwo językowe i poprawność językowa).